

Velkommen til et tekstilt rum til ophold – en installation med indfarvede og trykte transparente silkebaner af Dorte Østergaard Jakobsen med lyd af Nigel Goulding. Den florlette organza hænger **bLoT** og duver ganske stille i vinden. Enkeltheden i det, bare at være til, synes ved første øjekast rigeligt at fylde rummet i harmonisk samklang med farven, der i et hav af blå nuancer, rimer på værkets titel.

Træder man nærmere, bevæger man sig imidlertid samtidig ind i Dorte Østergaard Jakobsens langt større og mere komplekse tekstile univers. I Officinet inviteres man fysisk til at dykke ind blandt de bølgende silkebaner og lade sig omgive af en bevidsthedsmæssig brise og ro, der understøttes og udvides af et ambient lydbillede, skabt til stedet i samarbejde med den engelske komponist Nigel Goulding. Dorte Østergaard Jakobsens arbejde med stilheden og lyset afspejler sig i materialets transparens; i silkens gennemskinnelighed. I en overfladespejling mødes man dertil af en tilsyneladende uendelig dybde; måske et klarhedens blik, der strækker sig mellem gulv og loft – men også udover rummets egentlige begrænsning.

Dorte Østergaard Jakobsen har gennem årene afprøvet og forfinet sit arbejde med tekstilerne – fra tunge, tæt vævede lærredsstoffer til den tyndeste silke, fra utallige malede og håndtrykte lag på lag til den monokrome indfarvning, vi blandt andet præsenteres for i udstillingen **bLoT**. Hendes arbejdskrævende skabelsesprocesser strækker sig hele vejen mellem materialitetens yderpunkter og bevæger sig ubesværet i krydsfeltet mellem moderne teknologi og overleverede håndværkstraditioner i form af eksempelvis computergenererede billedmønstre og tilførsel af gamle familiebroderier og -teknikker. Implicit i hendes analoge værker ligger derfor, at ting gerne må tage tid. Det at give sig tid er, som sådan, udtryk for et bagvedliggende ønske om at give publikum ro til at reflektere i og over de rumlige installationer, disse tekstile undersøgelser leder frem til.

Rumbevidstheden og den publikumsinkluderende tanke, såvel som fællesskabet, har altid været bærende i Dorte Østergaard Jakobsens arbejde. Fra det legendariske kunstnerkollektiv Værkstedet Værst (1980-83), som hun stiftede med maleren Erik A. Frandsen og andre senere centrale skikkelser på den danske kunstscene; Christian Lemmerz, Ane Mette Ruge, Jacob F. Schokking, Inger Bech Hansen, Lars Nørgaard, over totalinstallationen i det rå kældergalleri Sub-Set, der markerede hendes afgang fra Designskolen (1984). Fra store gavludsmykninger i offentligt tilgængelige byrum, udført i værkstedssamarbejdet Emballage (1984-87) med kollegaen, tekstildesigner

Ruth Fabricius, til den afgørende gennembrudsudstilling *Genklang* (2006) på Trapholt, hvor rumligheden og den menneskelige inklusion for alvor blev formuleret i arbejdsfællesskabet med livspartneren, industriel designer Jakob Berg (1958-2008). Her kunne vi, i modsætning til udelukkende at gå rundt og betragte, lægge os med nakken helt tilbage i Jakob Bergs vuggende skummøbler og overgive os til Nigel Gouldings beroligende akustiske medkompositioner, mens Dorte Østergaard Jakobsens lysende tekstilsøjler, der strakte sig i hele rotundens katedrale højde, førte blikket med sig i en understregning af det næsten andægtige rum.

At beskæftige sig med rumligheden; rummets virkning, skalering og kroppens tilstedeværelse, fører for Dorte Østergaard Jakobsen naturligt til refleksioner over inklusion. Aktivt at tænke publikum ind i sine designinstallationer – et udtryk hun tidligt udviklede for de totaloplevelser, der skabes i hendes metodiske crossover mellem kunst og design – kunne også kaldes rummelighed. Kunsten kan for hende afspejle tilstande og tanker, der fremkaldes i stimulerende rum. Det er sådanne rum, der rummer og tillader os at abstrahere, Dorte Østergaard Jakobsen etablerer.

I installationen **bLoT** skinner en islættråd af maritime referencer igennem, som peger på, at Dorte Østergaard Jakobsens arbejde siden første færd (1984) har kredset om rejsen, som afsæt og rum for både den faglige og personlige dannelse. Uophørligt er hun undervejs.

Destinationer lokker, vinde blæser og kæntringer truer, refleksioner styrer, vildleder og viser glimtvis vejen, mens ankerpladser anes. Hun er optaget af at beskrive tilværelsens tidsrejse og de almenmenneskelige grundvilkår, som det givne liv, kaos og tab. Men også af det udviklingspotentiale, der ligger i at give sig tid. Tid til at gå det næste skridt. At gøre op med sorgen og komme ud på den anden side. Som sådan kan **bLoT** opleves som stille hyldest og hilsen til de indre og ydre rejser, der kunstnerisk og designmæssigt har ført hende vidt omkring.

Dorte Østergaard Jakobsen skaber rum til ophold og fordybelse; rum til væren og til at være i, til eftertænksomhed og ro. Det stof, hun præsenterer os for, er således ikke **bLoT** det individuelle og personlige, men i høj grad det universelle.

af Linda Orloff